

Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság

3.Bhar.31/2013/6.

A Fővárosi Ítéltábla mint harmaddfokú bíróság Budapesten, 2013. április hó 18. napján tartott nyilvános ülés alapján meghozta és kihirdette a következő

végzést:

A hivatalos személy elleni erőszak büntette és más bűncselekmények miatt vádlott ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 2012. december hó 7. napján kelt 24.Bf.XIX.8449/2012/5. számú ítéletével szemben a vádlott által előterjesztett másodfellebbezést elutasítja.

Megállapítja, hogy a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 24.Bf. XIX. 8449/2012/5. számú ítélete a mai napon jogerőre emelkedett és végrehajtható.

A harmadfokú eljárásban felmerült 7.620 (Hétezer-hatszázhusz) forint bűnügyi költséget az állam viseli.

A végzés ellen további fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

A Budapesti XVIII. és XIX. Kerületi Bíróság 2012. február hó 1. napján kihirdetett 7.B.XIX.107/2010/29. számú ítéletével a vádlottat visszaesőként elkövetett hivatalos személy elleni erőszak büntette (Btk. 229. § (1) bekezdése), garázdaság vétsége (Btk. 271.§ (1) bekezdése) és 3 rendbeli rongálás vétsége (Btk. 324.§ (1) bek. (2) bek. a/ pont) miatt - halmazati büntetésül - tíz hónapi börtönbüntetésre és két évi közügyektől eltiltásra ítélte.

A zaklatás vétsége (Btk. 176/A § (2) bek. a/ pont) miatt ellene emelt vád alól felmentette.

Rendelkezett a felfüggesztett szabadságvesztés, valamint felfüggesztett pénzbüntetés végrehajtásának elrendeléséről, továbbá a feltételes szabadság megszüntetéséről, elbírálta a magánfél polgári jogi igényét és kötelezte a vádlottat a felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

A vádlott és védője elsődlegesen felmentésért, másodlagosan a büntetés enyhítéséért bejelentett fellebbezése folytán a másodfokon eljáró Fővárosi Törvényszék 2012. december hó 7. napján meghozott 24.Bf.XIX.8449/2012/5. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta: a vádlottat az ellene 2 rb rongálás vétsége (Btk. 324.§ (1) bek. (2) bek. a/ pont) miatt emelt vád alól felmentette és 2 rb tulajdon elleni szabálysértés miatt az eljárást megszüntette. A hivatalos személy elleni erőszak büntetteként minősülő cselekményét - a jogszabályi megjelölését Btk. 229.§ (1) bek. I. fordulatára pontosítva - 2 rendbeliként

minősítette. Megállapította, hogy a felfüggesztett pénzbüntetés nem hajtható végre, továbbá, hogy a vádlott nem bocsátható feltételes szabadságra. Beszámította a szabadságvesztésbe az őrizetben töltött időt, rendelkezett a bűnjelként lefoglalt tárgyról, valamint a polgári jogi igény után járó illeték megfizetéséről. Egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyta.

A másodfokú ítélet ellen a vádlott jelentett be másodfellebbezést büntetésének enyhítése érdekében.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF. 92/2013/1. számú átiratában az enyhítést célzó fellebbezést nem találta megalapozottnak, ezért a másodfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt.

A Fővárosi Ítéltábla a rendelkezésére álló iratok alapján megállapította, hogy a másodfokon eljáró törvényszék az elsőfokú bíróság ítéletét a vádlott személyi körülményeit érintő részében egészítette ki, a történeti tényállást - minimális pontosítással - megalapozottnak fogadta el.

Az irányadó - a váddal megegyező - tényállás alapján a másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a vádat kimerítve helyes történeti tényállást állapított meg, amelyből okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére és cselekményeit is törvényesen minősítette.

A vagyon elleni bűncselekmények tekintetében azonban megállapította, hogy a rongálás vétségeként értékelt cselekmények közül a X és Y sértetteket sértő bűncselekmények ötvenezer forintot el nem érő kárt okoztak, amely a büntetőtörvény 2012. április hó 15. napjával hatályba lépett változása folytán (Btk. 138/A § a/ pontja) a másodfokú eljárás idején már nem bűncselekmény. Ezért a vádlottat 2 rendbeli rongálás vétsége (Btk. 324.§ (1) bek. (2) bek. a/ pontja) miatt ellene emelt vád alól bűncselekmény hiányában - a Be. 6. § (3) bek. a/ pontjára figyelemmel, a Be. 331.§ (1) bekezdése alapján - felmentette. Egyben a rongálással elkövetett tulajdon elleni szabálysértés miatt - a szabálysértésekről szóló 2012. évi II. törvény 83.§ (1) bek. h/ pontja alapján, a kétéves abszolút elévülési idő eltelte miatt - az eljárást megszüntette.

A harmadfokú bíróság megállapította, hogy a másodfokú bíróság tévesen biztosított ítélete ellen fellebbezési lehetőséget, ezért nem osztotta az ügyész érdemi felülbírálatra vonatkozó álláspontját sem.

Az ügyben a fellebbezési jog megnyílása a Be. 386. § (1) bekezdés c/ pontjához kapcsolódóan vizsgálható. E szerint a másodfokú bíróság ítélete ellen akkor van helye fellebbezésnek, ha a másodfokú bíróság az elsőfokon elítélt vádlottat felmentette.

A másodfokú bíróság ügydöntő határozata ellen azonban másodfellebbezés benyújtására csak akkor nyílik mód, ha az első- és másodfokú bíróság ítéletei között a bűnösség kérdésében ellentét van.

A felülbírált ügyben azonban ez nem állapítható meg.

Az elsőfokú ítélet tényállása (kimerítve a vádirat tényállását) tartalmazza mindazokat az elkövetői magatartásokat, amelyek a vádlott terhére rótt bűncselekményeket megalapozzák és az elsőfokú bíróság - a zaklatás vétsége kivételével, amely tekintetében részjogerő állt be, - minden tényállásban foglalt bűncselekmény tekintetében megállapította a vádlott büntetőjogi felelősségét.

A másodfokú bíróság - változatlan tényállás mellett, az elsőfokú bíróság ekörben a bűnösségre levont következtetését és jogi indokolását sem vitatva - a Btk. 2.§-ára figyelemmel anyagi jogi jogszabályváltozásra tekintettel hozott a büntetőjogi felelősség kérdésében eltérő határozatot.

A helyes értelmezés szerint a bűnösségi kör szűkülése miatt a másodfokú határozat ellen a jogalkotó akkor biztosít perorvoslatot, ha az első- és másodfokú ítélet között a bűnösség kérdésében lényeges eltérés áll fenn. Az vezet a másodfellebbezés lehetőségének a megnyílásához, ha az első- és másodfokú bíróság tartalmilag eltérő döntést hozott. A másodfokú bíróság által a bűncselekmény elbírálásakor hatályos törvény kötelező alkalmazása csupán a jogi minősítés körébe tartozó eltérő jogi értékelés, amely a harmadfokú eljárás lefolytatását nem alapozza meg. (Legfelsőbb Bíróság Bhar.I.707/207/14. számú határozata)

A kifejtettek miatt tartalmában törvényes a másodfokú bíróság döntése, ellenben tévedett a törvényszék, amikor határozatával szemben fellebbezési lehetőséget biztosított. A vádlott másodfellebbezése emiatt nem joghatályos és érdemben nem bírálható felül. Megjegyzendő, hogy a másodfokú bíróságnak felmentő ítéleti rendelkezés nélkül helyesen a vádlott cselekményét egységesen garázdaság vétségének kellett volna minősítenie. Ugyanis a bírói gyakorlat szerint, ha a garázdaság vétsége dolog elleni erőszakos magatartás folytán valósul meg, a rongálás szabálysértése nem állapítható meg. (BH 1989/52.) A garázdasággal egyidejűleg elkövetett rongálás szabálysértése a bűncselekménybe beolvad. Az értékhatárváltozás így emiatt sem eredményezhetett volna harmadfokú fellebbezési lehetőséget. Ezen másodfokú rendelkezés megváltoztatására viszont a fellebbezési lehetőség kizártsága miatt nem volt mód. Az előbbiekben részletezett indokok alapján a Fővárosi Ítéltábla a Be. 390. § (2) bekezdése alapján a vádlott fellebbezését elutasította.

A Fővárosi Ítéltábla a Be. 393.§ (1) bekezdése szerinti nyilvános ülésen meghozott végzése elleni fellebbezési jogot a Be. 341.§ (1) bekezdése zárja ki, a Be. 385. §-ára figyelemmel.

Budapest, 2013. évi április hó 18. napján

Dr. Nehrer Péter s.k. . Sebe Mária s.k. . Sárecz Szabina Martina s.k.
a tanács elnöke előadó bíró bíró

A kiadmány hitelül:
tisztviselő

